

rie. Han inddelte denne historiske Doerftig i 3 Dele: 1 Siloams Menighed, 2 Kirkebygningarbejdet og 3 Misjonsarbejdet. Menighedens Forhistorie grunder sig i Paft. B. Chr. Trandbergs Misjonsvirksomhed i Tabernakelkirken i Chicago, og Trandberg stiftede efter flere Aars Misjonsarbejde Siloams Menighed den 16. Marts 1890.

Trods Storm og bøl Sø, som Siloamsfællet har været inde i, har Menigheden dog naaet at bygge først sin Kirke og paa N. A. A. Str. og senere sin nuværende hyggelige Kirke paa Kolin Ave. og Cortland Str.

Siloams Menighed har i de forløbene Aar været en Misjonsmenighed, og dens Arbejde har daaet Frugt blandt andet i et Par Forgreninger, der senere har organiseret sig som „Eben Gær“ og „Gefsemene“ Menigheder.

Den hele Menigheds historie af Pastor Hansen var fremstillet i en saadan Maade, at Heren ene og alene blev Guds i det høje. De vort Antagts Bifæl.

Det var en Eftermiddag som rigtig egnete sig til at bringe os i Svøbet for Frelserens Fod med Bøn og Synsbederelse men ogsaa med Tak og Tro paa Jesu Blods Fuldbejerselse.

Pastor V. Chr. Trandberg — Menighedens Stifter er for mange Aar siden hensovet og hviler stille paa Crystal Lake Kirkegaard i Minneapolis, Minnesota, men hans Minde lever, og det blev denne Eftermiddag befjælt, at Siloams Menighed gennem dens Praeft vilde fejde Frue Trandberg i København Menighedens farlige Hilsen.

Pastor Simonen læste et hjerteagtigt Udførelsesbrev fra vort Samfundets Formand Pastor G. V. Christensen, samt et Par Udførelsesbrev, hvorefter han gav en Meddelelse af Menighedens finansielle Stilling. Menigheden har en Gælds paa \$2000, men faa har den ca. \$1500 i Kassen til at afdrage paa Gælden.

„Min Sjæl! lov Herren, og glem ikke alle hans Bølgninger“ (Sal. 103, 2).

Efter Fællesspisningen var der atter Røde, og mange Praeften talte.

Hvort talte Paft. J. M. Hansen fortællende om Job 38, 8—11. Derefter Praeft V. Jensen: „Jeg har midt iblandt mit Folk.“ Pastor P. Nielsen talte om Ef. 43, 16. Paft. E. Pedersen talte om Matth. 28, 20. Pastor Heede meddelte et Brev fra Dronning Victorias 60-aars Jubilæum og lydfølede Menigheden Paft. Simonen sluttede denne store Festdags, og vi gik hjem, viftende trakte for de fælles Bedtommene men fulde af Tak og hellig Glæde.

3 Sange, som var forfattet i Anledning af Festen, blev aflyst under Højtiden. En var forfattet af Paft. J. M. Hansen, en af Menighedens Praefte, Mrs. Simonen og en af Søren Rasmussen, som tilhører Menigheden.

Saa igen til Lykke Siloam med de forløbene 25 Aar. Herren ved dig Lykke paa Nefsen fremdeles, saa du aldrig taber Maalet af Sigte, det Maal som du satte for dig ved Nefsens Begyndelse: „Levende Bølgelse, levende Menigheder“ og „levende Forventning“. Vilket paa Maalet, som en Gang skal naas, ligger i Kampen.

Fremad, opad, — jubler Sofian! Kristus — Sletten fører selv os an.

Barmhjertigheds-Banner.

Bort Flag.

Af E. Clausen, Praeft og Barmhjertigheds-Præsident.

Det er en enestaaende Tid, vi oplever. Aldrig før var en saadan Verdenskrig, og vi kan sige til: en saadan Verdensdom. Her gælder Salistens Ord: „Herren dømmer Folkene med Ret og Retvished“. Det er ikke en gammel skuffelig Forberedelse, der aabenbarer sig, men en vældig, retfærdig Verdensdommer. Han dømmer Ulykkeliges Noom og Selvforgældelse, Frankrigs Udsættelse, Englands Krammerpolitik, Stridsmandhed og Australands Sønderfælle af Frihed og Evangelium. Kort sagt: Han dømmer ved sin Retfærdighed at give Folkene hen i det, de gennem deres Styrelser selv har villet og valgt: en brutal Militærmagt og et Ruffinernes Rapsk „til Frelserens Børgersk“. Al, hvor mange Hundrede Tusinder af Mænd og Hjem lider ikke nu ublidligt under dette?

Ja, Herren dømmer Folkene med

Ret. Han skulde ogsaa have dømt Danmark for dets Bantrø og Letvind, det der aabenbarer sig selv nu ved røde Unger udenfor Forskyldesstederne trindt om. Det, dog iftere med det ulykkelige Belgium, havde vi vel fortjent. Men se, af det Barmhjertighed holdt Verdens Storer Krigen borte fra vort dyrebare Hjemland. Over for os lod han ved et Under Naade gaa for Ret. Ikke sandt, her gælder det mærkelige lille Ord fra Sjøfangeren: Hans Banner over mig er Barmhjertighed.

Men det Ord passer dogstaveligt paa Danmark hver Dag. Vort Dannebrog bevinder det. Intet Land har saa smukt og saa betydningsfuldt et Flag som vi. De fremmede Nationer har tit i deres Flag faa mange flere Striber og Firkanter, hvis Sammenstilling og Farver synes os saa vilkaarligt valgt. Men Dannebrog prædiker „Barmhjertighed er Herrens Banner over mig“.

Her kan ingen Jarve og intet Felt undværes. Tog vi storset borte, blev sin Blod tilbage, og hjerne vi den røde Dag, saa hele Slagningen blev hvid, vilde den som Menighedens Symbol fordsomme os. Men nu vidner vort Flag med det hvide kors paa den røde Bund om Hans Kærlighed, der paa Golgatas kors gav sit Liv og Blod hen for hele den fortabte Verden, den retfærdige for den uretfærdige, og Han, — Korsbelten — hjer fra sit i Verdens Synsbølge, fraaltende kors sin Fred ind i hvert eneste Hjerte, der i Troen valgte at tjene Ham.

Herren giver os hen i det, vi vælger og vil. Han respekterer den fri Vilje, Han har givet os. Vælger vi Bantrø og Ulykkelig overfor Han Ord, giver Han os hen i Følgen deraf, et fredløst Hjerte og et fortabt Liv. Vælger vi Troslighed, giver Han os hen i dens Fred og Salighed.

Danmark! Danmark! Herrens Banner over Dig er Barmhjertighed, farlig i denne Tid. Maatte faa Hans Naade og Gøddhed imod os Bøje vore Knaa ved Korsets Fod.

Endnu Num.

Fra den lille tragge Stavn, Hjemmet med dets Dage, Vares hen i Kirken Raan, Der at bo og bygge, Børnefænen ung og vug, For at vofte til som Nag. Modne Kærne fulde De indhøstes fulde.

Fader, Moder de gif med, Vilde varomst varne Om de smaa uifke Fjed, Randt dog denne Kærne. Leg Guds Ord i Børnes Mund, Men at lægge Troens Grund, Ene Mandens Naade, Kan derover raade.

Herren tog vel en, to, tre, Til sin lyse Vofka, Kænde dog hans Kærlighed, De han vare røfka. Lyft og godt I Himlens Slot De vil ingen Smerte gemme, Børnene er hjemme.

Verden tog — at, drog et Stør, For den Nød og Nummer: Nibgen Bendt mod Himlens Dør Og den guldne Sommer, Ingen Frelse, ingen Fred, Intet sikkert Svøfsted, Kun en evig Smerte, For det arme Hjerte!

Hvo har kendt sig Kærlighed Spn vor Frelser — vilde Skæffe huert et Hjerte Fred, For det blev forfælde. Verden vender Nyggen til, Spiller højt sit dure Spii, Vil sin Fader glemme Og hans Sverdsbetenune.

Kærlighed langmodig er Kærlighed velvillig, Had den ej mod nogen bær, Ter sig ej ubillig. Søger ej sit eget Gaan, Praeft kun sin Frelser Raan, Ter i Haab at vinde End som gaar i Blinde. Særine Klyver.

Distriktsnøde i Chicago fra 18.—21. Marts 1915.

Lørdagen den 18. Marts oprandt med Solfin og Foraarluft over vor lille og stille By. Alle baade gamle og unge indsamlede den dejlige, friske Luft. Kloften er otte, og det er Tid, at man siger Farvel og skunder sig til Jernbanestationen. Vi hører en 2—3 Timer og er allerede ved Forfæderne til den store William, Chicago. Men hvilken Forandring, Solen er indbisset i Taage, og den friske Foraarluft er blandet med Sod og Kulrøg.

Her i den store By er det, vi skal have vort Distriktsnøde. Vi kommer gennem Folkemængden ud til Sporvognen, og efter en lille Times Tid kommer vi til N. Rockwell St. Vi ser os lidt om, til vi finder 1651, der bor Praeften. Hvort gaar vi ind i Kirken, der er ingen derinde, men der er ogsaa en hel Time, til Mødetid. Vi gaar ud og banker paa hos Praeften. Døren bliver aabnet, og foran os ser vi Praefstens Kone, der buder Velkommen og et Smil. Vidt efter kommer Praeften selv, vi kender ham alle sammen, Pastor Petersen, der lyder atter et Velkommen. Vi sætter os ned, bringer og modtager Gilleter fra Venner fra de forskellige Steder.

Det er ved Tiden, Mødet skal begynde, og vi træder ind i Kirken igen. Der er ikke mange kommen, og vi blev heller ingen stor Forsamling til Kabinetsudstyret. Her blev der talt om „Selvbedrag“, ud fra Mt. 7, 22—23, og Nødvendigheden af at prøve sig selv, at vi ikke skulde mene at være paa „Sjemebejen“, men Herren maatte sige: „Jeg kendte eder aldrig.“ Formanden aabnede Mødet i den treenige Guds Raan og bød Gæsterne Velkommen.

Samme Aften havde vi Ungdomsnøde. Sangforet sang for os, og der blev talt om Jesu Ord: „Midte I ikke, at jeg har været i min Faders Gerning?“ Over Dan, vi lever, har Herren en Gerning til os i sin Vingaard. Herren kalder ad de unge, lad os træde ind i ho Tjeneste.

Næste Dags Aften lad os et magtigt „Herren kommer“ til os. Han har selv sagt: „Jeg kommer snart,“ derfor bered dig til at møde din Gud. Han kommer for at tage sine hjem til den evige Hvile. Vi havde tre Emner til Forhandling. Det første: Den hellige Nadvers Betjening for et Guds Varns Liv. Ethvert Liv maa have Røring. Ved Nadverbordet faar vi Røring for vort Trosliv. Der bliver vi forenet med Kristus. Vi behøver ikke at staa spørgende: hvad mon vi faar? Jesus har selv sagt os det: „Det er mit Legeme, og det er mit Blod.“ Der bliver vi vderføjet, vor Tro styrkes, vor Gaa oplives, og den indbyrdes Kærlighed opflammer.

Det andet Emne: Konfirmationen, dens Glæde og Betsignelse for det enkelte Menneske. Konfirmationen er en hellig Handling, ikke et Sakrament. Den er fra Menneskets Side en Bekendelse og fra Guds Side en Stadfæstelse. Ved Undervisning kommer Troen; thi „Troen kommer af at høre“.

Det tredje Emne: 2. Kor. 6, 11. „Og saadan vare I for en Del; men I lode eder afvætte, ja, I bleve helligede, ja, I bleve retfærdiggjorte ved den Herres Jesu Raan og ved vor Guds Naad.“ Ved at læse dette Vers i sit Sammenhang ser vi, at Menigheden i Korinth havde for en Del levet i Sund og Overtrædelse af Guds Bud, men se dem nu, de er afvættede, helligede og retfærdiggjorte. Hvilken stor Naade. Og det har vi ved vor Herres Jesu Raan i Daaben, og ved vor Guds Naad i Troen. Ja, hvilken stor Naade mod Korinth, og hvilken stor Naade mod os, som ved os afvættede fra Syndens Smuds, helligede fra Syndens Befimtelte og retfærdiggjorte fra Syndens Skid.

Søndag Aften havde vi Stemningsnøde, hvor hver af de fremmede Praeften sagde et lille Ord til Afsted. Saa Tak for de skønne og velsignede Dage, selv om Solen stinnede mindre klart, og Luften var lidt blandet med Kulrøg, erfarede vi, at Raadens Sol stinnede klart og vifer Bejen gennem denne mørke Verden ind til Guds evige Rige, og at Luften, der omgav os i Guds Hus, og hvor vi ellers mødtes, var ren og fund. R. P.

Tyskland vilde Krigen.

Tysklands Diplomat har paa mange Maader søgt at overbevise Verden om, at det fun udbrudning er kommen ind i Krigen. Iblndt den tusse Befolkning har det faa at lige været banet fast, at Tyskland er overladet og især en hellig Forbærskrig.

Efter alt hvad der har foregaaet i Offentligheden som Forklaring paa denne frøgtelige Krig, har man udenfor Tyskland faaet en anden Opfattelse end den, de tusse Diplomat har doceret.

Og nu mader Tysklands første politiske Sekretær Maximilian Harden da ogsaa frem med en Artikel i sit Blad „Die Zukunft“, hvori han ganske uden Forbehold giver en helt anden Forklaring.

Man vil sikkert overalt i Verden læse Hr. Gardens Ord med første Interesse, thi de har netop til Hensigt at fære igennem alle forlorne Forforklaringer og publicere for AVerden, at

Tyskland vilde Krigen

med klar Bevidsthed om Maalet for den.

Vi citerer af Artiklen, der gengives i „Korff Morgenblad“.

Dr. Gardens skrifer:

Krigen var den eneste Vej til Frihed, derfor var den nødvendig og derfor er den, ifølge Machiavellis Ord, retfærdig. Gardens fordrer alle sine Landsmænd til at indstille de bedrøvelige Forjag paa at undstolde Tysklands Færd, og derudover holde op med de usle Stælsord mod Hjemden.

„Ikke som villieløst overrumplede har vi styrket os ind i denne Krigs uhyre Bøvepil, skrifer han. Vi har selv villet det. Fordi vi maatte og turde ville det. Vi faar ikke, tiller os ikke for Europas Domstol. Vor Maat skal skabe en Ret i Europa. Tyskland faar. Naar det erobrer nye Felter for sit Gøni, vil alle Gunders Præfesskab prise den gode Krig. Kun den, som er opløst til en Troppereformations Opgave, bør være med i Krigen. Kun den, som er fyndig i Statsanliggender, bør tage Højt om Resultatet af Krigen. Ikke den Diplomat, som hjemme eller ude har vist sig uduelig. Vi faar ved Begyndelsen af en Krig, hvis Udøvelse og Varighed er uregelmæssig, og hvori hidtil endnu ikke nogen Modstander er faldet i Svæbet. Vi vilde et Maal for Svæbet, at forberede Fredsforhandlingen stille, flogt og kraftigt, og det er Statsmandens Pligt; at oplyde den, formaaet en, som ikke ved Højgreb og Skortion har mistet sine Landsmænds Tillid.

Vi fører ikke Krig for at straffe Synderne, heller ikke for at befri undertrykte Folk, for derpaa at rulle i Bevidstheden om uagemyntigt Udelmod. Vi fører den Krig, som den Overbevisnings Skippe, at Tyskland efter sine Veje, straffer kan kræve og maa erholde bredere Rum paa Norden og større Arbejds muligheder. De lever endnu, de Magter, af hvem det tiltrøede sig sin Opgang, og enkelte er kommet sig efter Svækkelsen. Spanien og Nederlandene, Rom og Sabburg, Frankrig og England besad, behøvede, koloniserede store Strækker af den frugtbarste Jord. Nu slog Timen for Tyskland som ledende Magt. Den Fredsforhandlingen, som ikke skulde lade den denne ledende Stilling, vilde ikke være nogen Løn for Anstregelsen; selv om Freden bragte fordele af blanke Milliarder i Statskassen, vilde Europas Stæbne være afhængig af De forenede Staters Billie. Vi kamper kun for os selv og er alligevel vis paa, at alle, som er villig til det gode, tør glæde sig over Udbudet. Thi med Krigen, hvis Hæder er plump Anmagt fornerede, maa den ogsaa være endt, merede, som den ogsaa være endt, den Politik, som har affrakket alle Færdigheeder fra Fællesskabet med det stærkeste Høllandsrige. Vi behøver Land, frie Veje i Verdenshaavet, og for Tysklands Naad og Sprog, Raar og Bøfser den samme Guldighed, som til enhver Tid og overalt tilfølgende disse Gøder.

Under Overretningen „Weisger und Schwarzer Adler“ (Hvid og sort) behandler Forfatteren deraa

Det polske Spørgsmaal, lafter et historisk Tilbageblik og træffer Fremtidsmænerne op. Enkelte vil vel have, at det er nødvendigt at skabe en „Stadpude“ mellem Rusland og det tyske Rige; dette vilde være Adværge og ingen sentimental Politik. Men af saa hule Ord lader der sig ikke en Gang tømre et Stillaad til et Bogværk, mener Harden. I Verdensbøle uden moderne Bær kan sagtens en saadan „Bufferstat“ formindke Rindningen i en begrænset Tid, det Eksempl har man i Afghanistan. Men mod Færen for russiske Fremtids — og disse kan gentage sig nye Gange — befatter en Stadpude ikke; det maa et stærkt Panjer til. Han Strig-Ungarn erobre et Smilke af russisk Polen, og hvis det tør slippe endnu mere af Polen ind i det habsburgske Rige, har det sin frie Billie. Men et selvstændigt Polen, Republik eller Monarki, funde Praeften kun finde sig i, hvis det havde besluttet sig til at opgive Polen, Bøfstræjen og Vore Schlesien.

Efter Krigen maa Praeften alvorlig og velvillig minde det Polte, hvorom Stein og Hardenberg bar enig i 1814 „at oplyde et

hvert af de polske Borgeres Luster, som er forenelig med Statens Bestaaen.“

Hvort E sprogtvang eller Ekspropriationsret; overfor det dugtige Polen maa der ikke stænges nogen Dør, som faar aaben for den tyske Statsborger. At det maa give Afkald paa det nationale Fællesskabs Kærling er haardt nok; men det maa der alligevel. Det polske Rige — som Tallebrand og Lord Castlereagh vilde genopstaae ved for Hundrede Aar siden — vilde opløse det præfjisse Statsforbund; det vilde hurtigt blive farligere for Praeften end Serbien nogen Sinde har været for Kroatiens og Bosniens Bøfser. I Kampen om Østen er der skedt meget præfjiff Blod fra det første til det andet Slag ved Tannenber. Vi har maattet kæmpe for hver Tomme Jord som for en Stamms Besiddom. Hvort over Praefstens Afte maa den hvide Ern (Polens Naaben) atter faa Løn til at løfte sine Vingler mod Himmelen.

Spørgsmaalet Belgien

trænger Forfatteren ikke dybere ind, men skildrer begejstret Virkningen af de faare Mærkere, som har gjort faa storartet Virkning i „Vlaanderen“, hvis senere Historie han skilferer. Det er muligt, at Tyskerne ogsaa havde Støtte af de Skanoner, som den belgiske Krigsminister havde bestit til Scheldeburg høsKrupp, men hvis Afhentning han havde forjænt at iværksætte. Aldrig har der foregaaet nogen retfærdigere Skamp, aldrig en Strid, hvis Udald i den Grad maa lykfsagere de overvinde. For at opnaa Sejr, maatte man fmede de heldigste Baaben. Men at kunne skaffe sig et faadant Baaben, lyffedes fun, fordi Millioner af slittige Mennesker ved utrætteligt Arbejde har forvandelt det fattige Tyskland til det rige Land, som kunde forberede og jere Krigen som Storindustri. Gennem Flandern lige ind i Brabant, fal nu det glæde Udskaf med, at Baaren nærmer sig. Endelig faar den Time, som afsluttede den ældgamle Strid mellem Germaner og Gæller om Lofbaringeriet. Trods alt er Tyskerne villige til at omfavne Høllandsenderne og Wallonerne med broderlige Høfeller.

For Her er ikke draget ud for at erobre belgiff Land. I denne Skamp mod fire Stormagter fntes det ikke muligt at opnaa et Udbytte, som funde styrke det fejrende Folks Støtter. Guld kan ikke holde skadesløs for Tabet af de Ungdomsffarer, som vi allerede maa ferge over efter ti Krigsuger; var der blandt Titusind dugtige Mænd blot en eneste Staberbjerte, faa var den for daarlig betalt med Lufind Millioner.

Og hvilken Landdirektning, utviflig for det tusse Folk, funde vel Frankrig eller Rusland byde os i Europa? At blive „uanskrifelig“, at botte Bifingens Bøfen mod Ren-Porterens, maa aldrig være en Tysfers Nuffe. Og for at opnaa bekvemmere Grensøverer, løfter fun en Galdmand paa Spil det Liv, som strutter i Maat og Rigdom. Nu ved vi, hvorfor der fampes. Ikke for tranffe, polffe, ruthenffe, estniffe Distrikter eller for Milliarder. Nej, for at kunne hejfe Rigeets Stormflag ved det smalle Stræde, som aaben og luffer Bejen ud til Verdenshaavet. Jeg funde foreftille mig, at Tysklands Krigsherre, naar Calais er blevet erobret eller Otende, vilde vife Sørene og Gfædrene hjemad fra Øst og Vest og rolig talte til Hjemden:

„Gode Tysklands Kraat og Come formaar, det mærket I nu, og for Fremtiden vil I vel overveje det lange, før I vover at angribe det. Af Eder begæerer Tyskland intet mere. Ikke en Gang Erklæring for sine Krigsomstøtninger; for disse bliver det holdt skadesløs ved den gavnlige Straff, som er fremfaldt rundt omkring i de høflige Slag. Vil I os noget, faa vid, at vi aldrig naqter at tage imod en Opdring til Kamp.

Vi bliver i det belgiffte Nederland, hvortil vi fører den smalle Kjøfstræning til Calais, flutter frivillig og roligt, efter at have værgel for vor Væ; vender tilbage til Arbejdets Gæder og griber først paa ny til Baaben, hvis I forsøger at trænge os borti fra det, som vi blodig har erobret os.

Højtidelig Fredsforhandlingen med Beragament og Søgl behøver vi ikke. Nangerne bliver fri. Eders Fæftninger kan I beholde, hvis de ikke fynes eller vørbilffe, hvis det endnu fynes eller lønneat at endes dem op paany. I Morgen er der atter en Dag.“

Forretningsovertagelse. Ubertogede der fra 22. Marts har overtaget E. B. Lindstroms Macksmithshop, tillader sig herved høfligt at anbefale sig til ovennævnte forhenværendes Kundes, faa ved dem til enhver anden, der vil forunde os deres Søgning. Vi anbefaler os med alt til Saget henhørende; og vort Formaal skal altid være at levere Arbejde hurtigt, solidt, og til normale Priser. Med megen Agtelse, J. Jensen & Mølgaard Jensen. N. A. Specielt tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa min 14 Aars Erfaring i Saget og Eksamination fra den kongelige Veterinar i Landbohøjskole i København 1912. Eksamineret Beslagmed, E. Mølgaard Jensen.

En god Uledning. Kunde De ikke have Lyst til at faa et eget Hjem i Polk County, Minn., tæt ved en trivelig Jernbane. Det kan ske ved at betale \$500 med og \$1.00 eller mere per Aar om Maat derefter. Selvfølgelig vil skaffe Dem alle de Kær og Svøb, De kan føde paa Jærmen. Skriv til Robinsjon Realty Blair, Nebr.

VORT AARHUNDREDES HISTORIE 1815—1890. Af Alex. Thorsøe. En af Historiens mest begivenhedsrige Perioder belyst paa en udførlig og for enhver ansuelig Maade af en af Danmarks mest fremragende Historikere. Læsning af denne Bog vil sætte en i Stand til langt bedre at kunne forstaa og følge Udviklingen i vor egen bevægede Tid. Bogen er paa 791 Sider og har været meget dyr. Køb af et større Parti har imidlertid sat os i Stand til at tilbyde den i net og solid Indbinding til den yderst beskedne Pris af \$2.00.

UNDER Huset GLYKSBURG 1863—1913. Spredte Træk af Tens Historie gennem 50 Aar i Danmark ved Carl E. Simonsen. 335 Sider med mange Portrætter af fremragende danske Mænd. I fint komponeret Pragtbind. Egner sig ypperligt som Gavebog. Pris \$1.50.

THISBITEREN ELIAS Af Dr. Fr. Wilhelm Krummacher. En af de bedste og bedste og mest bekendte bibelske Opbyggelsesbøger, der foreligger i det danske Sprog. En stor Bog paa 640 Sider, trykt med store og klare gotiske Typer, som gør, at den egner sig fortrinlig for ældre Folk. Indbunden i rødbrunt Skind med Guldtryk. Et større Partikøb har sat os i Stand til at sælge den udmærkede Bog for den forholdsvis lave Pris af \$1.20.

LIVETS LYS. Kristi og hans Apostles Liv og Gerninger fremstillet af Dr. James Stalker og andre fremragende gejstlige. Med talrige Illustrationer, hvoriblandt Thorvaldsens Kristus og alle de 12 Apostle i helsides Billeder, samt flere Farvelitografier. 315 Sider i Kvartformat. Smukt indbundet. Speciel Pris \$1.50. Danish Lutheran Publ House, Blair, Nebraska.

Starck Pianos. You Can Save \$150 By Buying Direct From Our Factory. 30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME. You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and test this piano for 30 days. If, at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or there is no sale. Save \$150.00 or More Easy Payments. We ship direct to you from our factory, at prices that save you upwards of \$150.00 in the cost of a piano. We guarantee to furnish you a better piano for the money than you can secure elsewhere. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano. 25-Year Guarantee. Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee is one of the old-established, reliable, piano houses. It means what it says. Free Music Lessons. To every purchaser of Starck Piano, we give free 25 music lessons, in one of the best. 2nd Hand Bargains. We have constantly on hand a large number of second-hand pianos of all standard makes taken in exchange for new Starck Pianos and Player-Pianos. Knabe \$135.00 Steinway 82.00 Emerson 129.00 Kimball 95.00 Starck 195.00 Starck Player-Pianos. Starck Player-Pianos are rich toned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive up-to-date features of these wonderful instruments, and pleased with our very low prices. Catalogue Free. Send today for our new beautifully illustrated catalogue. Information. Write today, P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.